

Curtea de Apel Chișinău, Colegiu Civil
Mun. Chișinău, or. Chișinău, Teilor 4
Tel.:(022) 409-209; (022) 40-92-09; fax.(022) 63-53-55;; E-mail: cac@justice.md

Scrisoare de expediere a actului judecătoresc

Nr/Data: 4554/22.05.2020

Nr. Dosar: 3r-6/20 2-19147434-02-3r-11012020

Curtea Constituțională a RM Chișinău, A. Lăpușneanu 28
Pentru informare:
CA Klassika Asigurări SA
Maxim Sidorencu
Comisia Națională A Pieței Financiare
Bîrsanu Viorel
Guzun Daniela

Prin prezenta, *Curtea de Apel Chișinău, Colegiu Civil*, Vă expediază spre cunoștință copia încheierii din 09.03.2020 pe cauza civilă, nr. 2-19147434-02-3r-11012020, CA Klassika Asigurări SA vs Comisia Națională a Pieței Financiare.

Atenție! Prezentul document conține date cu caracter personal. Distribuirea, prelucrarea și utilizarea acestora contrar prevederilor Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal constituie o faptă sancționabilă în conformitate cu normele legale aplicabile.

Anexă:

Copia încheierii 3r-6/20, pe 2 file.

Anexe pt CC:

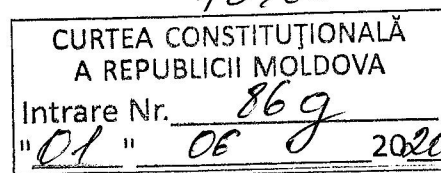
Copia materialelor cauzei, pe 17 file.

Copia cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, pe 3 file.

Sesizarea, pe 59 file.

Judecător: Maria Guzun

Executor: Ana Roșu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

I – AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume/Denumire Liubovi Yudina, administrator CA „Klassika Asigurări” SA, suspendat în funcție

2. Companie CA „Klassika Asigurări” SA, gen de activitate – companie de asigurări

6. Numele și prenumele reprezentantului Sidorencu Maxim

7. Ocupația reprezentantului Avocat

II. OBIECTUL SESIZĂRII

La data de 25.02.2016 a fost adoptată Legea RM nr. 4 din 25.02.2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, conform pct. 15 al Legii nr. 4/2016, Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 a fost completată, printre altele, cu articolul 42² cu următorul cuprins (se citează în parte relevantă):

„[...]”

Articolul 42². Administrarea specială

(1) În vederea efectuării unei supravegheri eficiente, inclusiv pentru realizarea unui complex de măsuri administrative, financiare, juridice, organizatorice având drept scop stabilirea condițiilor optime de conservare a valorii activelor, pentru eliminarea deficiențelor la administrarea asigurătorului (reasiguratorului) și a patrimoniului lui, la achitarea indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare, autoritatea de supraveghere poate institui administrarea specială ...

[...]

(6) Pe perioada administrării speciale, drepturile și obligațiile acționarilor și ale organelor de conducere ale asigurătorului (reasiguratorului) se suspendă, fiind exercitate de către administratorul special. Cu acordul scris al autorității de supraveghere, administratorul special poate delega o parte din atribuțiile sale altor persoane.

[...]

(8) Actele juridice și/sau acțiunile efectuate în numele și în contul asigurătorului (reasiguratorului) sunt nule de drept dacă sunt săvârșite cu încălcarea prevederilor prezentului articol și nu sunt coordonate cu administratorul special sau aprobate de acesta.

III. LEGISLAȚIA PERTINENTĂ:

1. Prevederi relevante ale Constituției Republicii Moldova (M.O., 1994, nr.1) sunt următoarele:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

„(...)

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate”.

Articolul 4 Drepturile și libertățile omului

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale”.

Articolul 7 Constituția, Lege Supremă

„Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică”.

Articolul 8 Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale

„(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

legi și au obligațiile prevăzute de acestea”.

Articolul 20 Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngădi accesul la justiție.

Articolul 26

Dreptul la apărare

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege”.

Articolul 46. Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.”.

Articolul 53

Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

„(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvîrșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești”.

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății”.

Articolul 66 Atribuțiile de bază

„Parlamentul are următoarele atribuții de bază:

(...)

c) interpretează legile și asigură unitatea reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării; (...).”.

Articolul 134 Statutul

„(1) Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova.

Articolul 135 Atribuțiile

„(1) Curtea Constituțională:

a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte; (...).”

Articolul 140 Hotărârile Curții Constituționale

„(1) Legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale.

(2) Hotărârile Curții Constituționale sînt definitive și nu pot fi atacate”.

2. Prevederile relevante ale Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116-XV din 19 iunie 2018 (publicat în M.O., nr.309-320/466 din 17.08.2018) sunt următoarele:

Articolul 20. Acțiunea în contencios administrativ

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod”.

Articolul 36. Supremația dreptului

„(1) Instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sînt considerate valori supreme și sînt garantate de stat.

(2) Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului”.

3. Prevederi relevante ale Legii cu privire la actele normative, nr.100 din 22.12.2017 (M.O., 2018, nr.717) sunt următoarele:

Articolul 3. Principiile activității de legiferare

„(1) La elaborarea unui act normativ se respectă următoarele principii:

- a) constituționalitatea;
- b) respectarea drepturilor și libertăților fundamentale;
- c) legalitatea și echilibrul între reglementările concurente;
- d) oportunitatea, coerența, consecutivitatea, stabilitatea și predictibilitatea normelor juridice;
- e) asigurarea transparenței, publicității și accesibilității;
- f) respectarea ierarhiei actelor normative.”

4. Prevederi relevante ale Legii cu privire la asigurări, nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 (M.O., 2006 nr.47-49) sunt următoarele:

Articolul 42². Administrarea specială

„ (1) În vederea efectuării unei supravegheri eficiente, inclusiv pentru realizarea unui complex de măsuri administrative, financiare, juridice, organizatorice avînd drept scop stabilirea condițiilor optime de conservare a valorii activelor, pentru eliminarea deficiențelor la administrarea asigurătorului (reasigurătorului) și patrimoniului lui, la achitarea indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare, autoritatea de supraveghere poate institui administrarea specială prin:

- a) decizie de deschidere a procedurii de remediere financiară prin administrare specială;

acestui în conformitate cu normele de prudență, în special în legătură cu conflictele ce dezorganizează activitatea asigurătorului (reasigurătorului), cu arestul, suspendarea din funcție a administratorilor în cadrul unei cauze penale sau cu condamnarea acestora pentru infracțiunea comisă;

– asigurătorul (reasigurătorul) nu se conformează prescripțiilor repetate emise de autoritatea de supraveghere privind înlăturarea aceluiași încălcări;

– asigurătorul (reasigurătorul) nu respectă sau nu este capabil să respecte măsurile incluse în planul de remediere financiară.

(2) Administrarea specială se exercită de către un administrator special desemnat de autoritatea de supraveghere. În calitate de administrator special poate fi numit un angajat al autorității de supraveghere, care corespunde cerințelor pentru administratorul unui asigurător (reasigurător), sau o societate de audit ori un auditor întreprinzător individual, care dețin licență pentru activitatea de audit și/sau certificat de calificare al auditorului în domeniul asigurărilor.

(3) Administratorul special își exercită atribuțiile în corespundere cu prevederile legale și este responsabil doar în fața autorității de supraveghere care este în drept să dea dispoziții obligatorii și recomandări în legătură cu activitatea acestuia.

(4) În cazul în care administratorul special nu respectă prevederile legale, nu exercită sau exercită nesatisfăcător atribuțiile sale, autoritatea de supraveghere va dispune destituirea acestuia și desemnarea unei alte persoane.

(5) Din momentul desemnării sale, administratorul special preia controlul și gestionează activitatea asigurătorului (reasigurătorului), având acces nelimitat la activele, încăperile, documentele, rapoartele, registrele și la orice alte informații deținute de asigurător (reasigurător).

(6) Pe perioada administrării speciale, drepturile și obligațiile acționarilor și ale organelor de conducere ale asigurătorului (reasigurătorului) se suspendă, fiind exercitate de către administratorul special. Cu acordul scris al autorității de supraveghere, administratorul special poate delega o parte din atribuțiile sale altor persoane.

(7) Prin derogare de la prevederile alin. (6), adunarea generală a acționarilor asigurătorului (reasigurătorului) poate adopta hotărâri ce se limitează la decizii care nu contravin scopurilor instituirii administrării speciale și nu împiedică exercitarea atribuțiilor și drepturilor administratorului special.

(8) Actele juridice și/sau acțiunile efectuate în numele și în contul asigurătorului (reasigurătorului) sînt nule și drept dacă sînt săvîrșite cu încălcarea prevederilor prezentului articol și nu sînt coordonate cu administratorul special sau aprobate de acesta.

(9) Administratorul special are atribuții depline de a conduce, gestiona și controla asigurătorul (reasigurătorul), inclusiv:

a) analizează, evaluează activitatea și situația financiară a asigurătorului (reasigurătorului);

b) elaborează, organizează și realizează măsurile de remediere financiară a asigurătorului (reasigurătorului);

c) exercită acțiunile de dispunere asupra întregului patrimoniu al asigurătorului (reasigurătorului);

d) exercită măsuri de înlăturare a factorilor care au dus la înrăutățirea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului);

e) prezintă autorității de supraveghere informații, explicații și rapoarte.

(10) În exercitarea atribuțiilor și drepturilor sale, administratorul special acordă importanță prioritară intereselor și drepturilor asiguraților și beneficiarilor asigurării. Administratorul special poartă răspundere pentru acțiunile frauduloase și comise cu rea-credință care au cauzat prejudicii asigurătorului (reasigurătorului).

(11) În termen de 3 luni de la desemnare, administratorul special prezintă autorității de supraveghere un raport cu privire la situația financiară și la perspectivele financiare ale asigurătorului (reasigurătorului).

(12) Raportul administratorului special va conține cel puțin următoarele:

a) măsurile întreprinse de la instituirea administrării speciale și efectele acestora;

b) evaluarea perspectivelor de realizare, a costurilor și a beneficiilor aproximative ale posibilităților de remediere a situației financiare, inclusiv de restructurare, reorganizare, vînzare a activelor asigurătorului

dintre măsurile prevăzute de prezenta lege pentru remedierea situației financiare a asiguratorului (reasiguratorului).

(13) În termen de 15 zile lucrătoare de la primirea raportului administratorului special, autoritatea de supraveghere poate, în funcție de circumstanțe, să hotărască următoarele:

- a) cu privire la oportunitatea și perioada de menținere a administrării speciale;
  - b) cu privire la aprobarea recomandărilor înaintate, aprobarea planului propus, cu sau fără modificări;
  - c) cu privire la intentarea procedurii de insolvență sau de lichidare silită a asiguratorului (reasiguratorului),
- dacă ajunge la concluzia despre imposibilitatea înlăturării circumstanțelor ce au servit drept temei pentru instituirea administrării speciale.

(14) La analiza raportului administratorului special, autoritatea de supraveghere trebuie să urmărească, în mod prioritar, obiectivul de menținere a stabilității financiare a asiguratorului (reasiguratorului) și de protecție a drepturilor și intereselor asiguraților și beneficiarilor asigurării.

(15) Autoritatea de supraveghere are dreptul să stabilească condițiile și limitele cheltuielilor legate de administrarea specială a asiguratorului (reasiguratorului), care se efectuează din contul mijloacelor acestuia. Remunerația muncii administratorului special angajat al autorității de supraveghere și a persoanelor angajate să acorde asistență administratorului special se suportă de către asigurator (reasigurator) și se stabilește de către autoritatea de supraveghere”.

5. Prevederi relevante ale Legii cu privire la Curtea Constituțională, nr.317 din 13 decembrie 1994 (M.O., 1995, nr.8) sunt următoarele:

Articolul 4. Atribuțiile

„(1) Curtea Constituțională:

a) exercită la sesizare controlul constituționalității legilor, regulamentelor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și dispozițiilor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

(...)

(2) Competența Curții Constituționale este prevăzută de Constituție și nu poate fi contestată de nici o autoritate publică”.

6. Prevederi relevante ale Codului jurisdicției constituționale, nr.502 din 16 iunie 1995 (M.O., 1995 nr.53-54) sunt următoarele:

Articolul 2. Autoritatea de jurisdicție constituțională

„(1) Unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova este Curtea Constituțională.

(2) Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterilor de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească, garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat”.

Articolul 4. Competența în materie a Curții Constituționale

„(1) În exercitarea jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională:

a) efectuează, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

(...)

(2) Se supun controlului constituționalității numai actele normative adoptate după intrarea în vigoare Constituției Republicii Moldova - 27 august 1994.

(3) Curtea Constituțională examinează în exclusivitate chestiuni de drept”.

7. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului, în vigoare pentru Republica Moldova din 01.02.1998

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. (...)”.

Articolul 13. Dreptul la un remediu efectiv

„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale”.

Articolul 17. Interzicerea abuzului de drept

„Nicio dispoziție din prezenta Convenție nu poate fi interpretată ca autorizând unui stat, unui grup sau unui individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau libertăților recunoscute de prezenta Convenție, sau de a aduce limitări acestor drepturi și libertăți, decât cele prevăzute de această Convenție”.

8. Prevederi relevante din Protocolul adițional nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului

Articolul 1. Protecția proprietății

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare reglementării folosirii bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor”.

9. Declarația Universală a Drepturilor Omului

Articolul 8

„Orice persoana are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce sînt recunoscute prin constituție sau lege”.

Articolul 10

„Orice persoană are dreptul în deplină egalitate de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial care va hotărî fie asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra temeiniciei oricărei acuzați în materie penală îndreptată împotriva sa”.

10. Prevederi relevante ale Hotărîrii Curții Constituționale, nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova

„53. Pornind de la natura subsidiară a mecanismelor CEDO, statele membre au obligația de a extinde mecanismele de protecție a drepturilor omului la nivel național, în conformitate cu angajamentele ce derivă din procesul de eficientizare a CtEDO, asumate în cadrul Conferințelor de la Interlaken (18-19 februarie 2010), Izmir (26-27 aprilie 2011) și Brighton (19-20 aprilie 2012).

drepturilor sale.

62. Curtea reține că, pentru asigurarea protecției efective a drepturilor omului, nu este suficient a consacra drepturile materiale și a preciza pe cale constituțională condițiile minime pentru realizarea unei justiții echitabile, condiții întregite cu legi organice cu privire la organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești. Este necesar, de asemenea, a stabili unele garanții procedurale de natură să consolideze mecanismele de protecție a acestor drepturi. Prin respectivele garanții procedurale, dreptul la un proces echitabil urmează a fi asigurat, în consecință, efectiv și eficace.

63. Curtea subliniază că dreptul la un proces echitabil presupune *eo ipso* prezumția de conformitate a actelor normative interpretate și aplicate de instanța judecătorească în actul de înfăptuire a justiției cu normele constituționale și legislația internațională.

64. În acest context, Curtea reține că soluționarea unui litigiu nu poate implica promovarea unui drept prin intermediul unor norme neconstituționale.

76. Prin urmare, în momentul în care judecătorul ordinar constată sau este invocată de către părți o anumită incertitudine privind constituționalitatea actului aplicabil, acesta este obligat să demareze procesul de exercitare a controlului constituționalității.

79. Astfel, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate.

80. Curtea menționează că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil. Această cale indirectă, care permite cetățenilor accesul la justiția constituțională, oferă de asemenea, posibilitate Curții Constituționale, în calitatea sa de garant al supremației Constituției, să-și exercite controlul asupra puterii legislative cu privire la respectarea catalogului drepturilor și libertăților fundamentale.

82. Curtea reține că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
- (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

83. Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.

86. Curtea reține că, prin ignorarea excepției de neconstituționalitate și rezolvarea litigiului fără soluționare prealabilă a excepției de către instanța de contencios constituțional, judecătorul ordinar ar dobândi prerogativă improprie instanței judecătorești.

87. Având în vedere cele menționate, orice instanță judiciară chemată să soluționeze un litigiu, în ipoteza unui îndoeli cu privire la constituționalitatea unei dispoziții, are atât puterea, cât și obligația să se adreseze Curții Constituționale.

103. Astfel, Curtea menționează că, în timp ce dreptul de a ridica excepția de neconstituționalitate aparține judecătorilor din cadrul instanțelor judecătorești de toate nivelele, precum și având în vedere caracterul formal rolului Curții Supreme de Justiție și lipsa competenței acesteia de a se pronunța asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate de instanțele judecătorești ierarhic inferioare, prevederile literelor a) și g) de la alin. (1) al articolului 135 din Constituție nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului altor instanțe ordinare de sesiza instanța de jurisdicție constituțională.

107. În același timp, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g), sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către

IV. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

Potrivit ordonanței Comisiei Naționale a Pieței Financiare (în continuare - „CNPF” sau „Comisia Națională”) nr.29/8-O din 08.07.2019 și ordinului CNPF nr.48 din 08.07.2019 a fost inițiat controlul tematic privind respectarea de către CA „Klassika Asigurări” S.A. a cadrului normativ aferent calității activelor admise la acoperirea fondului asiguraților, nivelului ratei de solvabilitate și coeficientului de lichiditate.

Ulterior, la data de 29 iulie 2019, CNPF a emis hotărârea nr. 32/11 din 29.07.2019 prin care a hotărât:

- Deschiderea provizorie a procedurii de remediere financiară prin administrare specială a CA „Klassika Asigurări” S.A. potrivit art. 42 și art. 42² alin.(1) lit.a) al Legii nr. 407/2006 cu privire la asigurări;

- Interzicerea subscrierii de către CA „Klassika Asigurări” S.A. a unor noi contracte de asigurare pe toate clasele de asigurări;

- Desemnarea Dnei Daniela Guzun, în calitate de administrator special al CA „Klassika Asigurări” S.A.

La data de 29 iulie 2019 administratorul al CA „Klassika Asigurări” S.A., înregistrat în Registrul de stat al persoanelor juridice a fost Yudina Liubovi.

La data de 31.07.2019 Yudina Liubovi, împreună cu membrii Consiliului al CA „Klassika Asigurări” S.A., au depus la Comisia Națională cerere privind suspendarea executării punctului 2 din hotărârea CNPF nr. 32/11 din 29.07.2019, în partea interzicerii subscrierii de către CA „Klassika Asigurări” S.A. a unor noi contracte de asigurare pe toate clasele de asigurări. Ulterior, la data de 07.08.2019, Yudina Liubovi, împreună cu membrii consiliului al CA „Klassika Asigurări” S.A., în numele CA „Klassika Asigurări” S.A. au depus cerere prealabilă asupra hotărârii CNPF nr. 32/11 din 29.07.2019.

Ca rezultat, cererile depuse la 31.07.2019 și la 07.08.2019 au fost respinse de CNPF prin scrisorile nr.06-2019 din 05.08.2019 și nr.06-2125 din 13.08.2019, fără examinare în fond, din același motiv: semnării cererii prealabile nu ar avea dreptul la înaintarea unei asemenea cereri fără aprobarea administratorului special.

Făcând cunoștința cu poziția CNPF Yudina Liubovi, împreună cu membrii consiliului al CA „Klassika Asigurări” S.A., în interesul CA „Klassika Asigurări” S.A. a prezentat act de contestare la semnarea administratorului special Daniela Guzun, trimițând cerere dată prin poșta electronică – de pe adresă office@klassikaasig.md s-a trimis scrisoare cu cerere prealabilă atașată la 22.08.2019 ora 17.32, pe adresă daniela.guzun@cnpf.md, scrisoarea dată a fost citită la 23.08.2019, ora 8.36, însă administratorul special Daniela Guzun a refuzat verbal să semneze această cerere și a ignorat-o, fără un motiv plauzibil.

La 12.09.2019 Yudina Liubovi, împreună cu membrii consiliului al CA „Klassika Asigurări” S.A., în interesul CA „Klassika Asigurări” S.A. au depus în Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani cerere de chemare în judecată privind contestarea hotărârii CNPF nr. 32/11 din 29.07.2019.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani nr.3-3856/19 din 02.12.2019, s-a admis cererea CNPF privind declararea inadmisibilă a acțiunii, a fost declarată inadmisibilă acțiunea înaintată de CA „Klassika Asigurări” S.A. împotriva CNPF privind contestarea hotărârii CNPF nr. 32/11 din 29.07.2019. Încheiere respectivă este întemeiată prin faptul că Yudina Liubovi, și membrii Consiliul societății CA „Klassika Asigurări” S.A. nu sunt împuterniciți de a formula acțiune în judecată, fără aprobarea administratorului special, cu referire la art. 42² al.6 din Legea nr.407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări.

Încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani nr.3-3856/19 din 02.12.2019 a fost contestată cu recurs în termen și recursul se examinează de către Curtea de Apel Chișinău.

V. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Cele relatate în pct. IV al prezentei sesizări confirmă că instanțele de judecată aplică dispozițiile art.42² alin.(6) și (8) din Legea nr.407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări, în sensul că se restrânge dreptul persoanelor supuse administrării speciale de a ataca în instanța de judecată actele Comisiei Naționale a Pieței Financiare. În acest sens prevedere legală respectivă devine contrară art.54 alin.(3) și alin.(4) din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia exercițiul drepturilor și libertăților nu admit restrângerea drepturilor proclamate, printre altele, în art.20 – Accesul liber la justiție.

Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății, iar dat fiind că Legea nr.407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări nu reglementează expres vreo modalitate sau procedură de contestare a actului de instituire a administrării speciale, nu este respectat principiul proporționalității ingerinței în dreptul constituțional garantat, iar limitarea totală a dreptului fundamental de contestare în mod evident nu poate fi justificată prin interesul public de a asigura buna desfășurare a procesului de remediere financiară și eficiența administrării speciale, în scopul garantării drepturilor asiguraților și altor creditori ai companiei de asigurare.

În astfel de circumstanțe se încalcă și garanțiile inviolabilității și protecției private, prevăzute în ultima instanța de art.1 Protocol Adițional la CEDO, întrucât statul nu-i oferă persoanei mijloacele adecvate pentru apărarea efectivă a proprietății sale împotriva restricțiilor impuse de autoritățile de stat. Suspendarea organelor de conducere desemnate de către acționariat în baza legii și statutului are ca efect lipsirea proprietarilor (acționariatului) persoanei juridice de orice posibilitate de a dirija activitatea persoanei juridice, de a dispune de patrimoniul propriu, de a primi careva decizii pentru administrarea acestuia. În condițiile în care se impune o restricție esențială în dreptul de proprietate, îndeosebi în cazul de față, când aceste restricții se impun într-o procedură administrativă, iar controlul asupra patrimoniului se preia de către autoritățile de stat, persoanei lezate în drepturi urmează să i se acorde posibilitățile reale, ci nu iluzorii, să-și protejeze proprietate privată împotriva eventualelor abuzuri. În acest sens, protecția dreptului de proprietate este legată indisolubil de dreptul persoanei la un remediu efectiv, dreptul de a acționa autoritățile de stat respective în instanța de judecată imparțială și a invoc lezarea dreptului de proprietate în fața acesteia. În caz contrar, în cele din urmă statul riscă să nu-și îndeplinească obligația pozitivă a protecției proprietății, care constituie una din bazele societății democratice, iar situație de restricționarea dreptului de proprietate, fără drept de contestare, este asimilată unei exproprieri ilicite, interzis direct de art. 46 al. (2) din Constituția RM.

Evidențiem că dreptul la contestare reprezintă parte integrantă a dreptului la recurs efectiv și la un proces judiciar echitabil, urmând a fi recunoscut după organele de conducere ale asigurătorului, ținând cont de obiectul contestării și indiferent de instituirea administrării speciale. În situația creată de normele legale discutate, fîr supusă limitărilor și restricțiilor esențiale în activitate sa (interdicția semnării contractelor noi de asigurare, adică lipsirea totală de venituri; suspendarea organelor de conducere ca ingerința în dreptul de proprietate, în libertate de activitate de întreprinzător) o companie de asigurări nici nu poate să ajungă cu acțiune formulată în instanța de judecată, soarta acțiunii fiind pusă în dependența de voința administratorului special, desemnat de CNPF, care este și funcționar la CNPF, fiind subaltern direct al președintelui CNPF. Corespunzător, administratorul special este în conflict de interese și nu poate asigura reprezentarea adecvată a persoanei juridice în proces de contestare acțiunilor CNPF, și în acest sens se creează o barieră artificială și nejustificată la acces liber la justiție, garantat de normele constituționale.

normele constituționale.

În circumstanțele din speță, se obstrucționează dreptul reclamantului de a se adresa la o instanță, drept protejat de art.6 din Convenția Europeană și, în același timp, încălcând art.13 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, intitulat *dreptul la un remediu efectiv*, care prevede, că orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Potrivit art.4 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Amintim cu această ocazie că în cauza *Faimblat împotriva României*, (Hotărârea CtEDO din 13 ianuarie 2009, §§28-30), Curtea Europeană reamintește că art. 6 § 1 garantează fiecărei persoane dreptul ca o instanță judecătorească să poată fi sesizată cu privire la orice contestație privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil, însă că acest drept de acces la o instanță nu este absolut, fiind supus unor limitări implicit acceptate, în special în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a unei acțiuni, deoarece aceasta impune, prin însăși natura sa, o reglementare de către stat, care se bucură, în această privință, de o anumită marjă de apreciere. Totuși, aceste limitări nu îi pot restrictiona unui justițiabil accesul liber într-un asemenea mod sau într-o asemenea măsură încât dreptul său de a se adresa unei instanțe judecătorești să fie afectat în însăși esența sa.

Mai mult chiar, astfel de limitări nu sunt compatibile cu prevederile art. 6 § 1 din Convenție decât dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit (*Yagtzilar și alții împotriva Greciei*, nr. 41.727/98, §§ 22-23, CEDO 2001-XII, și *Lungoci împotriva României*, nr. 62.710/00, §§ 34-36, 26 ianuarie 2006).

În plus, simplul fapt că partea interesată a avut la dispoziție căi de recurs interne nu satisface exigențele art. 6 § 1: se impune respectarea cerinței ca gradul de acces asigurat de legislația națională să fie suficient pentru a le asigura părților interesate „dreptul la o instanță”, având în vedere principiul supremației dreptului într-o societate democratică (*Yagtzilar*, § 26, și *Lungoci*, § 43, citate anterior). Aceasta se întâmplă mai ales atunci când, de exemplu, partea interesată nu a avut acces la o instanță decât pentru a-și vedea acțiunea declarată inadmisibilă prin efectul legii. De asemenea, Curtea reamintește că dreptul la o instanță judecătorească nu se rezumă numai la un drept teoretic de a obține recunoașterea dreptului printr-o hotărâre definitivă, ci că el cuprinde și speranța legitimă că această hotărâre va fi executată.

Aplicând principiile enunțate de către Curtea Europeană, deducem că accesul la o procedură judiciară pentru Liubovi Yudina, administrator CA „Klassika Asigurări” SA, suspendată în funcție, rămâne teoretic și iluzoriu, întrucât dispozițiile art.42² alin.(6) și (8) din Legea nr.407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări, restrâng dreptul persoanelor supuse administrării speciale de a ataca în instanța de judecată actele Comisiei Naționale a Pieței Financiare, reducând la zero speranța legitimă a acestora de a-și valorifica drepturile vătămăte de către o autoritate publică, anume Comisia Națională a Pieței Financiare, ceea ce denotă că ingerința în dreptul de acces la o instanță nu a fost proporțională cu scopul urmărit și, în consecință, contravine prevederilor art.20 din Constituție.

Prin urmare, **formularea unei prevederi legislative prin care se suspendă totalmente drepturile organelor de conducere de reprezentare a companiei de asigurare în procedura de administrare specială, fără ca să fie prevăzută menținerea drepturilor organelor de conducere de a contesta instituirea acestei administrări speciale constituie violarea gravă a normelor constituționale și internaționale, citate mai sus.**

VI. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Reieșind din cele relevate, în temeiul art.135 alin.(1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, art.4 alin.(1) lit. a), art.24 alin.(1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.4 alin.(1) lit. a), art.39 din Codul jurisdicției constituționale,

SOLICIT:

1. Admiterea prezentei sesizări;
2. Exercițarea controlului constituționalității alineatelor (6) și (8) ale articolului 42² din Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, dacă prin acestea o companie de asigurare este lipsită de dreptul la contestare a actului administrativ privind instituirea administrării speciale, prin prisma art.art.1, 20, 53, 54 din Constituția Republicii Moldova;
3. Declaraarea neconstituțională a alineatelor (6) și (8) ale articolului 42² din Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, pe motiv că contravine art.art.1, 20, 53, 54 din Constituția Republicii Moldova.

VII - LISTA DOCUMENTELOR

- a) hotărîrea CNPF nr. 32/11 din 29.07.2019
- b) cererea depusă de CA „Klassika Asigurări” S.A. la CNPF la 31.07.2019;
- c) cererea depusă de CA „Klassika Asigurări” S.A. la CNPF la 07.08.2019;
- d) scrisoarea CNPF nr.06-2019 din 05.08.2019 ;
- e) scrisoarea CNPF nr.06-2125 din 13.08.2019;
- f) cererea de chemare în judecată;
- g) încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 02.12.2019;
- h) cererea de recurs asupra încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 02.12.2019.

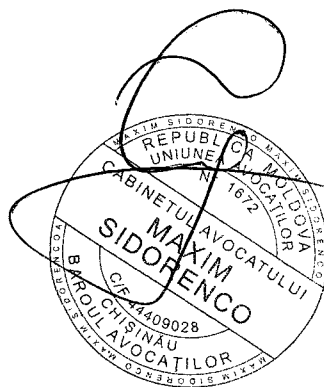
VIII- DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul .....mun. Chișinău.....

Data .....06.03.2020.....

Sidorenco Maxim

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (judecător: Marcel Gandrabur)

Dosarul nr. 3r-6/20 (2-19147434-02-3r-11012020)

ÎNCHEIERE

09 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Guzun
Grigore Dașchevici și Vladislav Clima

Examinând, fără participarea părților, cererea înaintată de avocatul Sidorencu Maxim, în interesele recurentei Yudina Liubovi, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Yudina Liubovi, Diaconu Nicolae, Moraru Stanislav și Melnic Viorel, în interesele CA „Klassika Asigurări” SA, către Comisia Națională a Pieței Financiare, persoană terță Guzun Daniela, cu privire la contestarea actului administrativ,

CONSTATĂ:

La 12 septembrie 2019, Yudina Liubovi, Diaconu Nicolae, Moraru Stanislav și Melnic Viorel s-a adresat în instanță, în interesele CA „Klassika Asigurări” SA, cu cerere de chemare în judecată către Comisia Națională a Pieței Financiare, persoană terță Guzun Daniela, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii invocă faptul că, la 29 iulie 2019, Comisia Națională a Pieței Financiare a adoptat hotărârea nr. 32/11, prin care a hotărât:

- deschiderea provizorie a procedurii de remediere financiară prin administrare specială a CA „Klassika Asigurări” SA, potrivit art. 42 și art. 42² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări;

- interzicerea subscrierii de către CA „Klassika Asigurări” SA a unor noi contracte de asigurare pe toate clasele de asigurări;

- desemnarea dnei Guzun Daniela în calitate de administrator special al CA „Klassika Asigurări” SA.

Menționează că hotărârea enunțată a fost emisă în absența reclamantului, astfel fiind lipsit de posibilitatea prezentării opiniei și argumentelor în apărarea sa.

Relevă că unicul argument, înaintat de către pârât la etapa procedurii prealabile, ține de pretinsa lipsă a dreptului organelor de conducere ale reclamantului de a contesta legalitatea hotărârii nr. 32/11 din 29 iulie 2019 fără aprobarea administratorului special

și această motivare îngrădește reclamantul, în mod abuziv, la accesul liber la justiție și realizarea dreptului la recurs efectiv, ceea ce constituie o încercare de a obstrucționa drepturile fundamentale ale reclamantului garantate de art. 6 și art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Consideră că motivarea hotărârii contestate nu este una completă, în sensul art. 118 din Codul administrativ, deoarece lipsește sinteza audierilor pe caz și opinia reclamantului vizat direct. Hotărârea nu conține expunerea clară a deficiențelor și faptelor depistate, aprecierea gravității acestora, aprecierea necesității măsurilor întreprinse în coraport cu cele depistate, motivarea din ce cauză alte măsuri care puteau fi întreprinse, fără a afecta activitatea operațională a reclamantului, nu puteau atinge scopul urmărit.

De asemenea, în funcția de administrator special a fost desemnată o persoană fără experiența și calificarea prevăzută de legislație, iar la caz au fost aplicate măsuri excesive de către autoritatea de supraveghere, impuse cheltuieli excesive legate de administrare specială, subminat activitatea operațională și financiară a reclamantului în urma interzicerii totale la subscrierea noilor contracte de asigurări.

Remarcă faptul că pârâtul a aplicat procedura de remediere financiară, care necesită elaborarea unui plan de remediere al asiguratorului și luarea unei hotărâri de către acționarul asiguratorului SRL „Avantage”, în timp ce prin ordonanța din 08 iulie 2019, Comisia Națională a Pieței Financiare a blocat dreptul de vot al acționarului unic, iar prin ordonanța din 12 august 2019 fiind obligat să înstrăineze acțiunile din capitalul social al CA „Klassika Asigurări” SA. Astfel, pârâtul a creat artificial situația imposibilității soluționării problemei rezervelor tehnice ale asiguratorului prin atragerea suplimentară a investițiilor, prin efectuarea emisiunii suplimentare de acțiuni.

Solicită anularea hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 32/11 din 29 iulie 2019.

Pârâtul, Comisia Națională a Pieței Financiare, a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat declararea acțiunii ca inadmisibilă, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) și g) din Codul administrativ, deoarece semnatarii cererii nu sunt în drept să reprezinte entitatea juridică enunțată în lipsa coordonării/aprobării de către administratorul special. Or, prin hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 32/11 din 29 iulie 2019 s-a desemnat în calitate de administrator special al CA „Klassika Asigurări” SA - Guzun Daniela, care și este persoana împuternicită să reprezinte compania.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 02 decembrie 2019, acțiunea a fost declarată inadmisibilă.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut că statutul de reclamant în prezenta speță se pretinde de către CA „Klassika Asigurări” SA, reprezentată de către Yudina Liubovi, Diaconu Nicolae, Moraru Stanislav și Melnic Viorel, care, în virtutea hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 32/11 din 29 iulie 2019, nu pot acționa din numele CA „Klassika Asigurări” SA și nici nu o pot reprezenta în raporturile cu persoanele terțe. Or, conform art. 42² alin. (6) din Legea nr. 407 din 21

decembrie 2006 cu privire la asigurări, pe perioada administrării speciale, drepturile și obligațiile acționarilor și ale organelor de conducere ale asigurătorului (reasigurătorului) se suspendă, fiind exercitate de către administratorul special. Cu acordul scris al autorității de supraveghere, administratorul special poate delega o parte din atribuțiile sale altor persoane. La caz însă, Yudina Liubovi, Diaconu Nicolae, Moraru Stanislav și Melnic Viorel nu au fost împuterniciți de către administratorul special să formuleze prezenta acțiune în judecată. Prin urmare, acțiunea este inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, pe motivul valorificării ei de către persoane neîmputernicite.

La 17 decembrie 2019, Yudina Liubovi, Diaconu Nicolae, Moraru Stanislav și Ulanov Denis, în interesele CA „Klassika Asigurări” SA, au declarat recurs împotriva încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 02 decembrie 2019.

La 06 martie 2020, Yudina Liubovi, prin intermediul avocatului Sidorencu Maxim, a depus cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 42² alin. (6) și (8) din Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări.

Analizând actele și circumstanțele cauzei, în raport cu cadrul normativ aplicabil obiectului examinării în ordine de recurs, Colegiul ajunge la concluzia de a admite cererea și a ridica excepția de neconstituționalitate, din motivele ce urmează.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

Alin. (2) al aceluiași articol statuează că, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

La caz, verificând întrunirea condițiilor enumerate mai sus, Colegiul constată că obiectul sesizării intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de reprezentantul uneia din părți, împuternicit în conformitate cu prevederile art. 80 și art. 81 din Codul de procedură civilă; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei în ordine de recurs; nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Din aceste motive, instanța de recurs ajunge la concluzia de a admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și a transmite sesizarea Curții Constituționale.

În conformitate cu art. 12¹, art. 269-270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

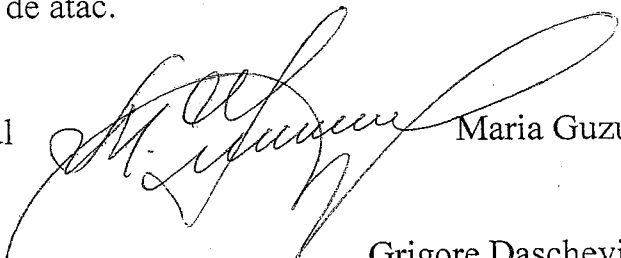
DISPUNE :

Se admite cererea înaintată de avocatul Sidorencu Maxim, în interesele Yudina Liubovi, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 42² alin. (6) și (8) din Legea cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea privind excepția de neconstituționalitate formulată de avocatul Sidorencu Maxim în interesele Yudina Liubovi.

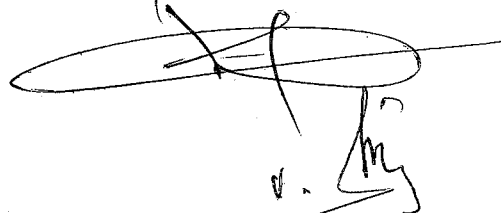
Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului, judecătorul

Maria Guzun

Judecătorii

Grigore Dașchevici

Vladislav Clima

